

kan ske uden Skade for Tjenestens Løve. I saadanne Tilfælde, hvor Rettsbetjenten er nødsaget til at benytte Brevsendelse ved leiet Bud, bliver Betalingen herfor, forsaavidt den ikke maa henregnes under Omkostningerne i en offentlig Sag, at refunderes af Statskassen."

Bedtages Vædringsforslaget, forandres i Lovforslagets Titel „Ophævelse af" til „Forandring i".

Lovforslagets Indhold og det stillede Vædringsforslag fattes under Forhandling.

Ogenbøll: Med Hensyn til det af mig stillede Vædringsforslag kan jeg i det Hele henholde mig til den Forhandling, der fandt Sted ved nærværende Sags 1ste Behandling, og jeg finder ikke Anledning til at gjentage, hvad der dengang fra min Side og ogsaa fra den høitærede Justitsminister blev fremsøgt som Indvending mod den Form, som det foreliggende Lovforslag har faaledes som det er kommet fra Folkethinget, idet dette Forslag gaar videre, end vistnok Forslagsstillerne selv have tænkt sig. Det, som der har været anfet over, og som har foranlediget Lovforslaget, hvilket jo ogsaa fremgaar af dets Forbindelse med Kontorholdsloven, var det Urigtige og lidet Tidssvarende i den Ret, som Rettsbetjentene have til at forsende Breve ved Bude men naar man uden videre ophæver Bestemmelsen i Forordning af 11te November 1791 § 4, Littr. h, gaar man langt videre, idet man da tillige ophæver den Ret, som Sognefogderne have til i paakommende Tilfælde at kunne benytte Budsendinge, en Ret, som jeg tror, det vilde være betænkeligt, ialtsald uden nærmere Underjøgelse, at berøve dem. Det er derpaa, at den Affattelse, som jeg har tilladt mig at foreslaa, skulde raade Bod. Der er tillige en anden, mindre Retteelse, som jeg skal gjøre opmærksom paa. Der staar nemlig i Lovforslaget, at, naar Forsendelse ved Bud ikke kan undgaaes, bliver den at udføre ved direkte af vedkommende Rettsbetjent leiet Bud og den derfor udlagte Betaling at refunderes af Statskassen. Jeg tror ikke, det er heldigt ganske i Almindelighed at sige, at enhver saadan Budsendinge skal refunderes af Statskassen; thi de fleste Tilfælde, hvori en saadan Fremgangsmaade vil være nødvendig, er i kriminelle Sager, og der følger det af sig selv, at Omkostningerne ved saadanne Budsendinger bør gaa ind under Sagens Omkostninger og ikke som en særskilt Post gaa over som en Byrde paa Statskassen. Jeg har derfor tilladt mig at tilføje, at det er kun, forsaavidt en saadan Betaling for Budsendinge ikke maa henregnes under Omkostninger i en offentlig Sag, at den skal udredes af Statskassen.

Strandkov: Det er maaste gaaet flere af det høie Things Medlemmer ligesom mig og den sidste ærede Læser (Ogenbøll), at vi ikke ret have forstaaet, hvad det her dreier sig om. Jeg kan ikke med min bedste Villie se, at dette Vædringsforslag sigter til Noget af det, det ærede Medlem talte om ved Sagens 1ste Behandling, nemlig den Ret, som det fra Folkethinget oversendte Lovforslag skulde kræve. Det staar for mig, som om Vædringsforslaget er meget elastisk, saa hvis det bliver vedtaget, vil saa forferdelig Meget bero paa, hvad Rettsbetjentene ville skrive og sende til Sognefogderne. Ser i det foreliggende, fra Folkethinget oversendte Lovforslag er der jo aldeles ikke handlet om Sognefogderne, og saavidt jeg erindrer, er der heller ikke i Forordningen af 1791 Tale om nogen Ret for Sognefogderne til selvstændig at opbevare nogen Godtgjørelse, men kun for hvad de foretage ifølge Rettsbetjentenes Ordre. I det ærede Medlems første Foredrag godtgjorde han jo selv tydelig, at det vilde være uhenfjigsmæssigt eller — han brugte endnu stærkere Udtryk — ukorrekt og urigtigt at sende Breve til de længst bortliggende Sognefogder ved at sende dem først gennem den nærmeste Sognefoged, derfra til den næste og saa fremdeles, til de naaede den sidste Sognefoged. Hvis det altsaa er Hensigten med den foreslaaede Omredaktion af dette Lovforslag, at der bagved det — det kan jeg som Lægmand naturligvis ikke vide — skulde ligge, at, naar en Rettsbetjent vil gaa den Vej, kunde han skabe en saadan Ret for Sognefogderne, saa skulde jeg meget fraraade det høie Thing at vedtage Vædringsforslaget. Jeg har den Anskuelse, at der i dette høie Thing sidder mange Medlemmer, der have haft saameget med det kommunale Liv at bestille, at de uden Hensyn til, af hvad politisk Farve de maatte være, kunne se, at Forslaget, som det er kommet fra Folkethinget, er langt klarere og forettere overfor den gamle foreslaaede Forordning end det Forslag, som det ærede Medlem har lavet her. Derfor skal jeg tillade mig at anbefale det høie Thing at stemme imod Vædringsforslaget.

Ogenbøll: Det ærede Medlem var saavelvntlig at sige mig, at jeg i Grunden slet ikke havde forstaaet Noget af det, jeg talte om, da Sagen forrige Gang var til Behandling. Det skal jeg ikke indlade mig paa at bedømme, det maa helst overlades til Andre, men jeg vil indrømme, at jeg har haft meget ondt ved at komme ind i de dunkle Læntegange, som navnlig idag kom fra det ærede Medlem. Jeg forstod ham ikke rigtig. Jeg tror nok, at det, som egentlig var Meningen med det ærede Medlems Tale, var, at der skulde ligge Noget bagved, faaledes at Rettsbetjentene, naar Loven blev affattet paa den Maade, jeg foreslaar, skulde kunne finde paa Noget, hvorved de skulde kunne flette Sognefogderne en Indtægt. Jeg skal